

МЕТА ТА ЗАДАЧІ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ З МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Згідно з робочими навчальними планами НМУ імені О.О.Богомольця студенти виконують курсові роботи з ряду навчальних дисциплін. За змістом робота повинна відповідати тій чи іншій дисципліні, але в процесі її написання студент використовує весь арсенал знань і навичок.

Основним принципом написання курсової роботи є принцип науковості, згідно з яким зміст курсової роботи має бути повністю узгоджений з сучасними науковими даними. Крім того, курсова робота повинна відповідати вимогам актуальності і практичної цінності. Тому студенти поряд з суто науковою монографічною літературою використовують при написанні курсових робіт фактичні матеріали практичної діяльності.

Основною метою курсової роботи є виконання студентами комплексу взаємопов'язаних завдань навчальних, наукових та інших, що об'єднані певною загальною темою; крім цього, виконання курсової роботи передбачає й реалізацію інших завдань, що впливають з основного, а саме:

- поглиблення та закріплення теоретичних знань з даної дисципліни;
- напрацювання навичок самостійної роботи і оволодіння методикою психологічних досліджень, їх тлумачення, узагальнення, аналізу практичної діяльності ;
- отримання навичок формулювання власних висновків, чіткої аргументації, обґрунтування рекомендацій і пропозицій з теми роботи;
- закріплення вмінь використання наукової літератури;
- формування здатності до систематичної самостійної роботи.

ВИБІР І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ

Важливим етапом у написанні курсової роботи є вибір проблеми дослідження, та формулювання теми.

Тематика курсових робіт з психології пропонується студентам кафедрою загальної і медичної психології та педагогіки (Додаток 1), і студенти вибирають собі тему зі списку. Але вони і самі можуть запропонувати тему роботи, виходячи з її актуальності, відповідності фахові, зі своїх наукових інтересів та сучасного стану розвитку наукових досліджень, визначальних для обраної проблеми. Студент обов'язково повинен узгодити свою тему з викладачем кафедри, який здійснює наукове керівництво.

При цьому назва теми повинна бути по можливості короткою, точною і відповідати змісту. Вибрана тема затверджується науковим керівником. Подальша її зміна або корегування можливе лише з дозволу керівника при достатньому обґрунтуванні студентом.

Після вибору теми студент оформлює завдання на виконання курсової роботи (Додаток 2) та звертається до свого наукового керівника за порадою. Дуже важливо, коли він сам перед тим спробує розробити план своєї теми, добре обміркує і чітко уявить собі хід її виконання, враховуючи конкретні умови, в яких йому доведеться працювати. Це дасть можливість керівникові зважити і врахувати здібності студента, його підготовленість до виконання даної роботи, а отже, зробити правильні висновки про те, яку надати йому допомогу саме там, де вона найбільш необхідна.

Курсова робота може мати реферативний і дослідницький характер. У першому випадку робота має теоретичний характер і пишеться на основі аналізу й узагальнення ряду літературних джерел: монографій, брошур, статей, методичних рекомендацій і т. ін. Студент повинен взяти з літератури основний матеріал, який стосується проблеми, що вивчається, дати оцінку вивченим роботам, висловити свою точку зору; зв'язано, грамотно і логічно обґрунтувати вибрану тему, зробити наукові або методичні висновки.

У другому випадку, коли робота має дослідницький характер, студент використовує науково-методичну літературу, на основі вивчення якої висуває власні гіпотези і завдання

дослідження. Курсова робота такого типу повинна мати теоретичну частину (30-40% загального обсягу), аналіз і узагальнення емпіричних даних та висновки.

Теоретичні положення курсової роботи слід підтверджувати не випадковими, а типовими для сучасного етапу розвитку психологічної науки фактами і прикладами. Саме тому треба уникати довільного їх використання. Бо довільно взяті приклади не розкривають всебічно і переконливо суті питання і не можуть служити основою для правильних висновків та узагальнень.

Велике значення при написанні курсової роботи має не тільки вміння студента ретельно спланувати всі її етапи, а й час. Тому надзвичайно важливо, щоб студент вчасно розпочав працювати над темою. Висока оцінка студентом своєї працездатності не повинна ставати підставою для зволікання з початком роботи, у розрахунку на високий темп її виконання, оскільки якісна розробка теми вимагає ґрунтовного осмислення матеріалу, творчого пошуку, подекуди суттєвої переробки вже напрацьованого. Надмірна самовпевненість в цьому питанні може позбавити здібного студента можливості реалізувати у курсовій роботі свій дійсний потенціал. Практика підтверджує безсумнівну доцільність складання графіка виконання курсової роботи. Він дисциплінує студента, лімітує термін, відведений на підбір літератури з теми і її вивчення, аналіз матеріалів, літературне й технічне оформлення роботи та підготовку її до захисту.

Регламент виконання роботи встановлюється на початку навчального семестру і доводиться до відома студентів. Студент несе відповідальність за дотримання встановлених вимог до написання курсової роботи і регламенту її виконання.

МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

В процесі підготовки та захисту курсової роботи здійснюється досягнення як науково-дослідних, так і навчальних цілей. Студенти глибоко вивчають певні питання, вчать аналізувати літературу, критично оцінювати її, полемізувати з авторами статей, висловлювати власні думки, відстоювати їх, робити власні наукові, теоретичні та практичні висновки, набувають певних навичок сучасних наукових методів дослідження.

У процесі такої роботи студент повинен пройти нелегкий шлях творчих пошуків, який включає в себе низку взаємозв'язаних етапів. Як правило, побудова та виконання дослідження складається з шести етапів.

Перший етап включає обґрунтування теми, вибір об'єкта, предмета та визначення мети дослідження. Тема наукового дослідження є складовою частиною певної проблеми.

Тема в перекладі з грецької буквально означає "те, що покладено в основу".

Мета роботи - це те, заради чого проводиться дане дослідження, пишеться робота. Чітко сформульована мета написання курсової роботи дозволяє з'ясувати задачі, які вирішуються в роботі.

Об'єктом дослідження є частина психічної реальності, що виступає в сукупності зв'язків, відношень різних аспектів теорії і практики науки, яка слугує джерелом необхідної для дослідника інформації. Предмет дослідження - це тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в даній роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження. Таким чином, предмет дослідження є більш вузьким, ніж його об'єкт.

Правильне, науково обґрунтоване визначення об'єкта дослідження - це не формальна, а суттєва, змістовна наукова акція, яка покликана зорієнтувати самого дослідника на виявлення місця і значення предмета дослідження в більш цілісному і широкому понятті, яким є об'єкт дослідження. Але буде недостатнім тільки визначити і назвати об'єкт дослідження. Потрібно обов'язково дати його змістовну характеристику, бо, спираючись на неї, можна забезпечити більш цілісний підхід до характеристики і вивчення основного предмета дослідження.

Визначення теми, об'єкта і мети дослідження складає по своїй суті єдиний

нерозривний процес.

Визначення теми і мети дослідження мають два структурних елементи, які збігаються: об'єкт дослідження і кінцевий результат. При цьому мета має і третій елемент (шлях досягнення кінцевого результату), який відсутній у формулюванні теми.

Другий етап дозволяє визначити завдання дослідження на основі проведеного літературного огляду стану проблеми, яка вивчається під кутом зору його мети.

Основною методологічною вимогою до виконання огляду є наявність чітко поставленої мети і конкретного об'єкта дослідження.

Для проведення літературного огляду з теми дослідження доцільно перш за все скласти план і продумати його структуру. План повинен відтворювати основний зміст огляду, а структура - форму його втілення.

Перелік питань, які розглядаються, структурується за принципом від загального до конкретного, тобто в розділі здійснюється редукція основного питання (теми дослідження) до більш конкретних питань, які являють собою завдання дослідження.

Таким чином, завдання дослідження можуть включати в себе наступні елементи:

1) вирішення певних теоретичних питань, які входять у загальну проблему дослідження;

2) експериментальне вивчення практики вирішення даної проблеми, виявлення її типового стану, рівня, структури, зв'язків та ін..

3) обґрунтування необхідної системи заходів для вирішення даної проблеми. Обґрунтування системи заходів практично співпадає з конкретизацією гіпотези дослідження;

4) розробка психологічних рекомендацій та пропозицій щодо використання результатів дослідження.

Коло завдань дослідження залежить від мети, об'єкта, предмета. Тому обговорення постановки завдань дослідження з науковим керівником допоможе студенту чітко уявити всю структуру майбутньої наукової роботи.

Третій етап включає відпрацювання гіпотези та теоретичних передумов дослідження. Гіпотеза є одним із методів розвитку наукового знання. Вона має формуватись як таке припущення, при якому на основі ряду факторів можна зробити висновок про існування об'єкта, про зв'язок між явищами або про причини явища, причому цей висновок не можна вважати повністю доведеним.

За змістом гіпотези бувають:

- про наявність явища;
- про зв'язок між явищами;
- про зумовленість одного явища іншим, тобто існування певних закономірностей, зв'язків між явищами, чинниками та умовами.

Слід зазначити, що в теорії і методиці наукових досліджень можуть застосовуватись і більш складні типи гіпотез, але їх розгляд виходить за межі даної роботи.

Для правильної побудови будь-якої гіпотези перш за все необхідно пам'ятати, що вона повинна бути конкретною. Під конкретністю розуміється її глибина, відповідність меті й завданням дослідження. Іншими словами, гіпотеза повинна відповідати конкретній меті та описувати конкретний об'єкт дослідження.

Звичайно, перш ніж формулювати гіпотезу дослідження, студенту необхідно всебічно осмислити проблему, познайомитися з основними літературними джерелами. При цьому слід пам'ятати, що гіпотеза будь-якого психологічного дослідження має формулюватись так, щоб її можна було експериментально перевірити. Перебіг того чи іншого психологічного явища або процесу залежить від багатьох чинників, і треба вміти встановити, вплив яких факторів є визначальним, а на які можна не зважати.. Хід думки при цьому оформляється як своєрідний умовивід.

При побудові гіпотези слід пам'ятати, що умовивід йде від наслідку (того чи іншого факту, явища) або від схожості наслідків (чи ознак) до схожості основ. Подальше

дослідження полягає у перевірці гіпотези. Необхідність її впливає з самої суті гіпотези як припущення.

Четвертий етап включає розробку програми і методики експериментального дослідження та його проведення

Програма являє собою план, в якому вказані послідовність і зміст етапів експериментального дослідження.

Методика містить опис методів, систему прийомів, які будуть використані для дослідження. Вона відповідає на запитання: як, яким способом проводити дослідження?

Правильно вибрана методика є запорукою успішного виконання дослідження, непродумана - приводить до помилок, внаслідок яких нагромаджується багато безсистемно зібраного матеріалу, що не дозволяє зробити ніяких висновків. Тобто при виборі методик необхідно обов'язково дотримуватися вимоги як точність.

Методика містить: характеристику об'єкта і предмета дослідження, виклад методів дослідження, вказівку на кількість дослідів, називає умови проведення досліджень (лабораторні, в обстановці природного спілкування й т.і.), дає вказівки про порядок проведення дослідження і запис його результатів; способи обробки оформлення експериментальних даних.

Особливу увагу хочемо звернути на вибір методів дослідження. Важливо відзначити, що методи дослідження підбираються з урахуванням специфіки завдань, які поставив перед собою дослідник, а не просто перераховуються всі відомі методи тієї чи іншої галузі науки. Метод значною мірою визначає і результативність дослідження, форми організації роботи, загальну методологічну орієнтацію автора. Метод можна розглядати як певний систематизований комплекс прийомів, які застосовує дослідник для досягнення мети і завдань дослідження. Його нерідко розглядають також як сукупність прийомів практичного або теоретичного освоєння психічної реальності, підпорядкованих розв'язанню конкретного завдання, комплекс інтелектуальних дій, логічних процедур, за допомогою яких психологічна наука прагне встановити істину, перевірити чи спростувати її.

П'ятий етап включає обробку та аналіз результатів експериментального дослідження, яке проводилося згідно з розробленою програмою і методикою, а також формулювання висновків і рекомендацій за результатами дослідження.

Шостий етап - літературне оформлення роботи і підготовка до захисту.

СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота повинна бути логічно побудованою і мати характер цілісного і завершеного самостійного дослідження. Структура і зміст роботи мають бути жорстко регламентованими.

Традиційно склалася *композиційна структура курсової роботи*, основними елементами якої виділяють:

- *титульний аркуш*,
- *план*,
- *вступ*,
- *основна частина, що складається з 2-3 розділів та підрозділів*,
- *висновки*
- *список використаної літератури*
- *додатки* (при необхідності).

Титульний аркуш є першою сторінкою курсової роботи і оформлюється за відповідними правилами. У верхній частині аркуша по центру зазначається великими літерами повна назва навчального закладу. Нижче (на відстані 15 мм) під назвою навчального закладу малими літерами, крім першої, вказується назва кафедри, за тематикою якої виконано курсову роботу. Під назвою кафедри на відстані 75 мм. пишеться - Курсова робота; під цими словами на ширину аркуша вказується тема роботи.

Під назвою курсової роботи справа зазначається факультет, курс, група: прізвище, ім'я та по батькові виконавця у називному відмінку. (Додаток 3)

План оформлюється у вигляді переліку назв розділів роботи, для кожного з яких вказується відповідний номер початкової сторінки тексту. Наприклад,

ПЛАН

ВСТУП	3
Розділ 1.....	5
1.1.	5
1.2.	8
1.3.	12
Розділ 2	15
2.1.....	15
2.2.....	18
Розділ 3	20
3.1.....	23
3.2.....	26
ВИСНОВКИ	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	31
ДОДАТОК №1	33
ДОДАТОК №2	34

Складання плану курсової роботи варто розпочинати лише після того, як у студента склалася загальна уява про ті головні моменти, які належить висвітлити у роботі. Це досягається передусім шляхом ознайомлення з відповідними літературними джерелами.

Робота над планом - важлива частина творчої праці, і зрозумілим є те, що студент і в подальшому процесі написання роботи може кілька разів його переробляти. Це не означає, що план не потрібний або його можна скласти після написання роботи.

Вступ - це розділ, що передує основній частині курсової роботи та формує загальну уяву про її зміст. У вступі розкривається актуальність обраної теми, її значущість і зв'язок з важливими проблемами сучасної правоохоронної практики. Крім того, у вступі висвітлюється місце даної проблеми в колі пов'язаних з нею питань, тобто визначається загальний фон і специфіка теми. Також у вступі обґрунтовується вибір *теми*, подається *мета роботи*, описуються методи, що використовуються в даній роботі.

Рекомендований обсяг вступу - 2-3 сторінки друкованого тексту.

Основна частина роботи може складатися з розділів і підрозділів. Кожний розділ починається з нової сторінки. Викладений в основній частині матеріал підпорядковується темі та меті, що визначені у вступі.

Рекомендований обсяг основної частини - 20-25 сторінок друкованого тексту.

У розділі 1 дається теоретичний аналіз проблеми і попереднього досвіду її вивченості, здійснюється методологічне обґрунтування та логіко-історичний аналіз проблеми, оцінюється ступінь інноваційної, теоретичної та практичної значущості дослідження. Підрозділи розділу1 (1.1,1.2,1.3) містять аналіз об'єкта, предмета та власне бачення проблеми дослідником. Остаточне редагування розділу1 роботи доцільно виконувати на завершальній стадії дослідження, коли досліджувана проблема постає перед автором у повному обсязі.

У розділі 2 описується й обґрунтовується методика, процедура та методи психологічного дослідження (підрозділ 2.1), а також подаються основні результати кількісного і якісного аналізу об'єкта дослідження (підрозділ 2.2).

У розділі 3 обґрунтовуються та інтерпретуються основні характеристики об'єкта та предмета дослідження, аналізується гіпотеза дослідження і практичні наслідки.

Розділи роботи повинні за своєю назвою, структурою, змістом відповідати завданням дослідження поставленої проблеми. Із практики написання робіт науково-дослідного характеру відомо, що виникає необхідність для кожного розділу готувати більш-менш детальний план-проспект. Це заощаджує час автора при компонуванні чистого матеріалу, допомагає уникнути повторів і викласти матеріал роботи більш структуровано та якісно.

Кожен розділ роботи повинен мати свої короткі висновки, які узагальнюють результати дослідження, отримані автором при розробці усіх названих тут питань.

При роботі над рукописом необхідно звернути увагу і на таке питання, як розбивка тексту на абзаци. Кожен абзац повинен містити в собі певну думку, виражену однією чи кількома фразами, або реченнями.

Узагальнені числові дані, які можуть концентруватися в таблицях, діаграмах, графіках, схемах, повинні наводитись з необхідним ступенем точності та аргументованості, з посиланням на відповідні джерела чи власні обчислення.

Висновок, як правило, вміщує в концентрованому вигляді основні результати дослідження з усіх поставлених завдань, які виконувались автором у процесі написання роботи.

Висновки повинні бути чіткими, виразними, дійсно впливати з результатів роботи над проблемами теми, що розглядалася, і давати вичерпні відповіді на питання, які поставлені в плані роботи. Вони можуть містити практичні рекомендації щодо розглянутих, описаних в роботі проблем. У висновках слід визначити неопрацьовані питання, що охоплюються даною темою, і пояснити, чому вони не розглянуті в роботі.

Рекомендований обсяг висновків - 2-3 сторінки друкованого тексту.

У процесі виконання курсової роботи науковим керівником проводяться групові та індивідуальні консультації. Індивідуальні консультації допомагають розвитку самостійної роботи студентів, оскільки консультант не дає студентам готових відповідей та рішень, а лише допомагає зрозуміти допущені помилки та знайти вірний шлях при досягненні необхідних результатів.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Текстовий та ілюстративний матеріал роботи друкується комп'ютерним способом на одному боці аркушів формату А4, та подається до захисту у зброшурованому вигляді (текстовий редактор Word for Windows, шрифт Times New Roman, кегль 14 пт, 1,5 інтервали між рядками, текст вирівнюється по ширині аркуша). Аркуші повинні мати такі поля: ліве -25 мм, верхнє - 20 мм, нижнє - 20 мм, правє - 15 мм.

Обсяг курсової роботи повинен складати не менше 30 сторінок, та не повинен перевищувати 50 сторінок.

Зразок оформлення титульного аркуша наведено в Додатку 3.

Заголовки структурних елементів та розділів друкуються великими напівжирними літерами без крапки в кінці і вирівнюються посередині рядка.

Якщо заголовок складається з двох речень, то їх розділяють крапкою.

Заголовки підрозділів, пунктів та підпунктів друкуються з абзацу (5 знаків) нормальними літерами, починаючи з першої великої літери. Відстань між заголовком та наступним чи попереднім текстом повинна бути не менше двох рядків.

Розміщення заголовку в нижній частині аркушу, якщо після нього залишається менше двох рядків тексту, забороняється. Перенесення слів та їх підкреслювання в заголовку не опускається.

Розділи, підрозділи, пункти та підпункти нумеруються арабськими цифрами. У кінці номера підрозділу, пункту та підпункту має бути крапка.

Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, розділених крапкою, наприклад: 1.1. Аналіз методів експериментального дослідження.

Ілюстрації (схеми, графіки, креслення, таблиці) мають бути розташовані таким

чином, щоб їх можна було розглядати без повороту або з поворотом по ходу годинникової стрілки.

Ілюстрації позначаються словом "Рис." (крім таблиць) і нумеруються арабськими цифрами в межах розділу (за винятком ілюстрацій, наведених у додатках). Позначення ілюстрації з номером, що складається з номеру розділу та її порядкового номеру, розділених крапкою, та пояснювальною назвою без крапки в кінці, розташовується нижче під ілюстрацією, наприклад:

Рис. 1.2. Структурна схема.

Ілюстрації розташовуються безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються вперше, або на наступній сторінці з обов'язковим посиланням на них у тексті, наприклад: "...на рис. 1.2. ...", "(див. рис. 1.2.)".

Таблиці нумеруються арабськими цифрами в межах розділу (за винятком ілюстрацій, наведених у додатках). Надпис "Таблиці" з вказівкою номера, що складається з номеру розділу та її порядкового номеру, розділених крапкою, без знака №, розташовується праворуч над її заголовком, наприклад:

Таблиця 2.3.

Таблиці розташовуються безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються вперше, або на наступній сторінці з обов'язковим посиланням на них у тексті, наприклад: "...в табл. 2.3 ...".

Формули розташовуються безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються вперше, причому, вище та нижче кожної формули має бути по одному вільному рядку. Номер формули складається з номера розділу та її порядкового номера, розділених крапкою. Номер вказується в круглих дужках на рівні формули в крайній правій позиції по рядку, наприклад, (3.1.).

Посилання в тексті на використані літературні джерела треба зазначати порядковим номером зі списку використаної літератури, виділеним квадратними дужками, наприклад: "... до вимог, наведених у [7]".

Прізвища, назви установ, організацій, фірм, назви виробів та інші власні імена в тексті наводяться мовою оригіналу. Дозволяється власні імена та назви наводити в перекладі на мову курсової роботи з додаванням (при першому згадуванні) оригінальної назви.

Сторінки курсової роботи нумеруються арабськими цифрами в їх правому нижньому куті, із наскрізною нумерацією по всій записці. Нумерація сторінок починається з цифри 2 на аркуші змісту.

Додатки оформлюються як продовження основної частини роботи і розташовуються в порядку згадування в основному тексті.

Кожний додаток має починатися з нової сторінки з вказівкою в її правому верхньому куті слова "Додаток" з номером (якщо кількість додатків більше одного), наприклад, Додаток 2, і мати змістовний заголовок, що розташовується нижче Заголовки додатків друкуються великими напівжирними літерами без крапки в кінці вирівнюються посередині рядка.

Графічний матеріал виконується комп'ютерним способом у порядку визначеному методичними вказівками.

Для захисту курсової роботи креслення та плакати, інший ілюстративний матеріал можуть бути виконані на паперових, плівкових (слайди) або магнітних (дискета 3.5) носіях. В останніх двох випадках для демонстрації графічного матеріалу використовуються слайдпроектори та мультимедійні засоби ПЕОМ.

РОБОТА З ЛІТЕРАТУРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ ТА ЇХ БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ОПИС

У процесі підготовки до написання курсової роботи підбираються та вивчаються

першоджерела, складається бібліографія. Дієву допомогу студентам у цьому надає науковий керівник. Самостійний пошук літературних джерел здійснюється за допомогою бібліотечних каталогів (систематичного, алфавітного), реферативних журналів, бібліографічних довідників. Особливу увагу слід звернути на періодичні видання та інші джерела, що містять результати сучасних досліджень і статистичну інформацію. Потрібно приділити увагу сучасним закордонним розробкам з даної теми. Кількість та якість відібраних наукових джерел повинна задовольняти всебічне та повне розкриття теми.

Методика вивчення літератури як основа наукового дослідження в курсовій роботі залежить від характеру та індивідуальних особливостей студента, його загальноосвітнього рівня і спеціальної підготовки, ерудиції і особливостей пам'яті, звичок і працездатності. Разом з тим доцільно дотримання загальних правил опрацювання літератури. Спочатку потрібно ознайомитися з основною літературою (підручниками, монографіями, теоретичними статтями), а потім – прикладною (статтями про конкретні дослідження чи досвід тощо). Вивчати складні джерела (монографії) слід лише після вивчення загальної методичної літератури (підручників). Вивчення матеріалів підручників передуює вивченню статей газет та журналів, більш давніх видань - найновіших джерел.

Відібрана література підлягає уважній обробці. Попереднє ознайомлення включає побіжний огляд змісту, читання передмови, анотації. Розділи, що мають особливе значення для курсової роботи, старанно обробляють, звертаючи особливу увагу на ідеї та пропозиції щодо рішення проблемних питань обраної теми, дискусійних питань, наявність різних поглядів і протиріч.

У процесі опрацювання літератури на окремих аркушах або картках роблять конспективні записи, виписки з тексту цитат, цифрового матеріалу. При цьому слід робити повні бібліографічні записи джерел, якщо вони не були зроблені в робочій таблиці під час роботи з літературою.

Якщо при вивченні літератури зустрічаються декілька думок з певного питання, необхідно навести основні та висловити і пояснити свій погляд на них. Слід зазначити, що студент, який пише курсову роботу, повинен приєднатися до якогось погляду, висловленого в літературі, або висловити свій погляд. Але, висловлюючи свій погляд, необхідно аргументувати його з посиланням на наукові джерела та практичні дослідження.

Складений студентом список літератури, необхідної для вивчення при роботі над курсовою роботою погоджується з керівником.

Існують загальноприйняті правила при описі використаної літератури. Цих правил і слід дотримуватися.

Про кожен документ (книгу) подаються такі відомості: прізвище та ініціали автора; якщо книга написана декількома авторами, то перераховуються або всі прізвища (за таким порядком, в якому вони вказані в книжці), або лише прізвище та ініціали першого автора, після чого роблять приписку "та ін."; повна і точна назва книги, яка не береться в лапки; підзаголовок, який уточнює назву (якщо він вказаний на титульному листку); дані про повторне видання; назва міста видання книги в називному відмінку (для міст Києва, Харкова, Москви, Санки-Петербургу вживаються скорочення: К., Х., М., СПб.); назва видавництва (без лапок); рік видання (без слів "рік" або скорочення "р"); кількість сторінок із скороченням "с".

Кожна група відомостей відокремлюється одна від одної знаком крапка і тире (. -).

Наприклад:

Бібліографічний опис роблять мовою документа. З метою компактності бібліографічного опису при його складанні слова і словосполучення скорочують, окрім назви документа.

Документи, які мають більше трьох авторів, описують за назвою, а у відомостях про відповідальність наводять прізвища чотирьох авторів (якщо їх чотири) або трьох з

припискою "та ін." (якщо їх п'ять і більше).

Наприклад: Загальна психологія / С.Д. Максименко, М.В. Папуча, В.О. Соловієнко та ін.. – Вінниця: Нова книга, 2009. – 688 с.

Якщо на титульному листку відсутнє прізвище автора (або авторів), то запис даних про книжку починають з назви книжки, після чого вказують прізвище редактора та його ініціали, які ставлять перед прізвищем, і всі останні елементи під прізвищем автора.

Наприклад: М е д и ч н а п с и х о л о г і я / За ред. С.Д. Максименка.- Вінниця.: Нова книга, 2010.- С. 47-195.

Відомості про статті, які опубліковані в збірниках, журналах та інших періодичних виданнях, повинні мати: прізвище та ініціали автора статті; заголовок статті, після якого йде повна назва джерела, в якому знаходиться стаття (книжки чи збірника) за викладеними вище правилами, а для періодичних видань - назва журналу або газети, рік випуску, номер журналу, сторінки, а для газет - число і місяць.

Наприклад:Лазуренко О.О. Про зміст нової програми з психології емоцій для студентів ВМНЗ / О.О. Лазуренко //Матеріали X-ї Всеукр. навч.-наук. конф. «КМСОНП у ВМНЗ України на новому етапі». – Тернопіль, 2013. – Ч. 2. – С. 665-667.

Список літератури розміщується після основного тексту роботи, його обсяг не перевищує 5% обсягу рукопису. В цей список рекомендується включати основну спеціальну літературу з теми, яка досліджується і на яку в роботі є посилання або з якою автор ознайомився, хоч на неї і немає посилань.

Список літератури в науковій роботі свідчить про обсяг використаних автором джерел, про рівень вивчення стану досліджуваної проблеми і навичок роботи з науковою літературою. Якщо в роботі використовуються цитати, цифрові дані чи згадуються твори або запозичуються думки з праць інших авторів, близьких до оригіналу, то слід обов'язково робити бібліографічні посилання на джерела.

Якщо при вивченні літератури зустрічаються декілька думок з певного питання, необхідно навести основні та висловити і пояснити свій погляд на них. Слід зазначити, що студент, який пише курсову роботу, повинен приєднатися до якогось погляду, висловленого в літературі, або висловити свій погляд. Але, висловлюючи свій погляд, необхідно аргументувати його з посиланням на нормативні і наукові джерела та практичні дослідження.

Існують різні способи розташування матеріалу в списку використаних джерел.

При алфавітному розташуванні література групується у суворому алфавіті прізвищ авторів і заголовків книг і статей (розрізнено в українському, російському та латинському алфавітах). Роботи автора, які написані разом із співавтором, - за алфавітом прізвищ співавторів. Роботи авторів-однофамільників - за алфавітом ініціалів.

При систематичному розташуванні матеріал групується у відповідності до найважливіших проблем роботи, від загального до часткового. У тексті розділів розташування є алфавітним.

Групування літератури за розділами роботи є близьким до систематичного розташування, тобто в залежності від тематики та проблематики розділу.

У середині розділів розташування є алфавітним. Роботи, що відносяться до різних розділів, розташовують у загальному розділі.

При хронологічному порядку література розташовується за роками публікацій, а в середині року - в алфавіті прізвищ авторів і назв книг. Можливим є і протилежно-хронологічний порядок.

При розташуванні матеріалу за порядком згадування у тексті список використаної літератури не систематизований. Опис здійснюється за порядком їх першого згадування за усім списком. Нумерація додатків - наскрізна за усім списком.

Автор обирає найбільш прийнятний для нього спосіб розташування літератури у

бібліографічному списку в залежності від специфіки теми дослідження

Найбільш поширеним способом упорядкування бібліографічних описів у списку є алфавітне групування матеріалу.

Всі описи виконуються в алфавітній послідовності за прізвищами авторів або назвами джерел. Кожний опис має свій порядковий номер.

Наприклад:

У кінці наведеної цитати необхідно вказати в дужках номер відповідного літературного джерела за списком і сторінку, з якої вона взята, наприклад [14, с. 35]. У випадку опису джерела в цілому в дужках зазначається лише його номер за списком, наприклад: [8]

Підготовка до захисту та захист курсової роботи

Оскільки курсова робота є видом індивідуальної роботи студента, позитивний результат захисту курсової роботи студентом є необхідною умовою допуску його до складання іспитів.

Виконана курсова робота в установленій регламентом строк подається науковому керівнику для рецензування

Викладач визначає позитивні сторони і недоліки курсової роботи, оцінює ступінь самостійності формулювання основних положень і висновків, наявність елементів творчого пошуку та новизни, масштабність опрацьованої інформації, дотримання вимог щодо змісту та оформлення роботи.

У випадку не допуску до захисту робота повинна бути перероблена з урахуванням зауважень викладача.

Захист курсових робіт здійснюється за встановленим графіком та проводиться перед комісією у складі двох-трьох викладачів кафедри за участю керівника курсової роботи. Студент отримує свою роботу і готується аргументовано відповісти на зауваження та запитання. Процедура захисту передбачає стислий виклад студентом головних проблем теми, відповіді на запитання та зауваження членів комісії. У процесі захисту оцінюється глибина знань студента з досліджуваної теми, вміння ним вести дискусію, обґрунтовувати і відстоювати свій погляд, чітко відповідати на поставлені запитання. Остаточна оцінка вноситься до відомості та залікової книжки і перегляду (повторному захисту) не підлягає, перегляд допускається лише за умови отримання незадовільної оцінки. Перезахист курсової роботи приймається викладачем з даної дисципліни. При отриманні незадовільної оцінки повторно перезахист здійснюється в присутності комісії, що створюється кафедрою, за умови, щоб студент встиг скласти іспити до початку наступного семестру. При невиконанні даної вимоги студент може бути відрахований як "за невиконання вимог навчального плану або графіка навчального процесу".

Курсові роботи зберігаються протягом 1-3 років на кафедрі, після цього списуються в установленому порядку.

Орієнтовна тематика курсових робіт

ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

1. Проблема несвідомого в психологічній науці.
2. Психологія лікувальної практики.
3. Професійна діяльність лікаря: психологічна характеристика.
4. Загальна характеристика проблеми вивчення мотиваційної сфери особистості.
5. Сенсорно-перцептивна організація людини.
6. Інтелект: основні підходи до розуміння.
7. Роль темпераменту в психічному розвитку людини та в діяльності лікаря.
8. Роль здібностей у професійному формуванні особистості лікаря.
9. Психологічні риси характеру та їх вплив на здоров'я людини.
10. Психологія характерологічних відхилень та їх вплив на здоров'я людини.
11. Вольові якості лікаря та їх значення у професійній діяльності.
12. Проблеми соціального та біологічного в психічному розвитку індивіда.
13. Вплив психічних станів на здоров'я та самопочуття людини.
14. Розвиток вищих психічних функцій людини (за вибором).
15. Психологія характерологічних відхилень та їх вплив на здоров'я людини.
16. Почуття як своєрідне відображення об'єктивної дійсності.
17. Співвідношення генетичного фактору і середовища в онтогенезі людської психіки.
18. Вплив соматичного стану на психічний розвиток людини.
19. Дослідження виразу почуттів в поведінці та фізіологічних функціях.
20. Гуманістична спрямованість пошуків сучасної світової психології.
21. Психофізіологічні механізми темпераменту людини.
22. Психофізіологічні прояви функціональної асиметрії мозку.
23. Встановлення зв'язків психології з практичною діяльністю людини.
24. Зв'язок психологічних особливостей з професійними якостями людини, та її здоров'ям.
25. Узагальнення розуміння особливостей психічного відображення об'єктивної дійсності людиною.
26. Узагальнення особливостей детермінант психічного розвитку людини.
27. Використання різних психологічних методів.
28. Розвиток і становлення психології як науки.
29. Сучасний психологічний погляд на природу людини.
30. Сучасна наукова парадигма як платформа розвитку психологічного консультування.
31. Прояв індивідуально-типологічних особливостей особистості на різних вікових етапах розвитку.
32. Проблеми застосування психофізіологічних методів у роботі медичного психолога.

33. Особливості застосування психодіагностичних методів в медичній практиці.
34. Роль і місце методів психодіагностичних досліджень в професійній діяльності лікаря-психолога.
35. Аналіз динаміки розвитку індивідуально-типологічних якостей при професійному становленні особистості.

СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

1. Соціально-психологічна характеристика взаємин у військовому колективі.
2. Соціальна психокорекція.
3. Наркозалежна молодь як особлива соціально-психологічна група.
4. Соціальні групи. Психологічна характеристика соціальних груп.
5. Особливості міжособистісних відносин та їх вплив на соціально-психологічний клімат у колективі.
6. Залежність рівня конфліктності від соціально-психологічного клімату класу.
7. Дослідження міжособистісних подружніх відносин.
8. Вивчення міжособистісних стосунків та їх вплив на авторитетність на членів групи.
9. Лідерство як спосіб поведінки в процесі досягнення життєвих цілей.
10. Вплив безробіття на психо-емоційний стан людини.
11. Зміни психоемоційної сфери наркозалежних у період ремісії. Агресія.
12. Соціально-психологічне значення профілактики СНІДу серед наркозалежних.
13. Агресія як психологічне явище. Особливості агресії у молоді.
14. Психологічні якості лідера.
15. Комп'ютерна гра як елемент сучасної культури.
16. Феномен групової свідомості.
17. Вплив суспільного ладу на розвиток особистісних рис.
18. Стилi керівництва.
19. Взаємозв'язок показників внутрішньої конфліктності та навчальної діяльності у студентів.
20. Вплив рівня конфліктності в класі на взаємини дітей між собою.
21. Вплив творчості на ефективність процесу самоактуалізації.
22. Вплив індивідуально-психологічних якостей і стилю керівника на морально-психологічний клімат у колективі.
23. Конфліктність особистості як соціально-психологічний феномен.
24. Залежність стану здоров'я школярів від інтенсивності учбового навантаження.
25. Соціальна дезадаптація дітей молодшого шкільного віку.
26. Психологія натовпу.
27. Особливості адаптації студентів до навчання в медичному вузі.

28. Характерологічні особливості особистості як чинник дезадаптації в колективі.
29. Соціальна адаптація дітей молодшого шкільного віку.
30. Психологія страхів в молодшому шкільному віці.
31. Особливості спілкування дітей раннього віку.
32. Психологічний механізм залежності.
33. Аналіз суджень дітей про значення розуміння іншої особистості і самого себе

МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

1. Психологічні зміни особистості внаслідок хвороби.
2. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим в залежності від типологічних особливостей особистості.
3. Вторинна психопрофілактика як комплекс заходів, скерованих на ранню діагностику, лікування психічних захворювань.
4. Психологія посттравматичного стресу.
5. Загальна психотерапія як допоміжний засіб у лікуванні соматичних хворих.
6. Застосування методу клінічної бесіди для збору анамнезу та визначення психологічного статусу хворого.
7. Історія вивчення психосоматичних взаємозв'язків.
8. Визначення стану свідомості у хворих.
9. Медико-психологічна експертиза: мета, завдання, методи, організація. Участь медичного психолога в медико-соціально-трудовій, військовій, психолого-медико-педагогічній, судово-психолого-психіатричній експертизах.
10. Медико-психологічні аспекти аддикцій. Мотивації прийому психоактивних речовин (алкоголю, наркотичних та інших токсичних речовин і лікарських засобів): атарактична, гедонічна, гіперактивація поведінки, субмісивна, псевдокультурна та інші.
11. Медико-психологічні аспекти в акушерстві та гінекології. Психологія вагітної жінки та породіллі. Психічні та поведінкові розлади у післяпологовому періоді. Психологічні особливості жінки, яка страждає гінекологічними захворюваннями. Медико-психологічна допомога в акушерстві та гінекології.
12. Медико-психологічні аспекти в клініці неврології. Психологічні і психопатологічні розлади у хворих із захворюваннями центральної та периферичної нервової системи. Типи реагування на хворобу. Медико-психологічна корекція психологічних та психічних розладів у хворих на захворювання нервової системи.
13. Медико-психологічні аспекти в клініці педіатрії. Ставлення дитини до хвороби. Психологічні та психогігієнічні умови догляду та лікування хворої дитини. Психологія взаємостосунків мама-дитина-лікар. Психологія „аномальної” дитини. Особливості медико-психологічних

- заходів при захворюваннях дітей і підлітків. Медико-психологічна допомога батькам.
14. Медико-психологічні аспекти в клініці психіатрії. Психологічні феномени і психопатологічні симптоми в клініці психічних захворювань. Особливості роботи медичного психолога в психіатричному стаціонарі. У психоневрологічному диспансері, в умовах сім'ї. Медико-психологічна допомога психічно хворим та членам їх сімей.
 15. Медико-психологічні аспекти в хірургічній клініці. Психологія хірургічного хворого до і після хірургічного втручання. Психологія хворого в нейрохірургічній клініці (пухлини, травми, судинні захворювання головного мозку). Психологічна і психотерапевтична тактика лікаря і середнього медперсоналу для попередження нервово-психічних розладів.
 16. Медико-психологічні аспекти умирання і смерті та суїцидології. Стадії умирання і смерті. Поведінка і суб'єктивне переживання умираючого. Стан свідомості в момент смерті. Термінальний стан хворого. Проблема евтаназії та хоспіси. Медико-психологічне супроводження умираючого.
 17. Медична, соціальна, правова і трудова реабілітація психічно хворих людей.
 18. Метод вивчення продуктів психічної діяльності хворого.
 19. Методи дослідження в медичній психології: спостереження, клінічне інтерв'ю, психологічна керована бесіда, збір психологічного анамнезу, психологічний аналіз біографії, природний експеримент, експериментально-психологічні методи дослідження.
 20. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з пацієнтами з серцево–судинними захворюваннями.
 21. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з пацієнтами з захворюваннями дванадцятипалої кишки та виразкою шлунку.
 22. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з пацієнтами до і після оперативного втручання.
 23. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з пацієнтами з ендокринними захворюваннями.
 24. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з глухими людьми.
 25. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з глухонімими людьми.
 26. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з жінками під час вагітності, пологів та у післяпологовому періоді.
 27. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з сліпоглухонімими людьми.
 28. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з дітьми, хворими на ДЦП та їхніми рідними.

29. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з сліпими та слабозорими людьми.
30. Методи психокорекції та психотерапії в роботі лікаря–психотерапевта з пацієнтами, що страждають на алкоголізм та їхніми рідними.
31. Механізми формування та домінування алкогольної, наркоманічної і токсикоманічної потреб та інших видів психологічної залежності: еволюційний, деструктивний, пов'язаний з аномалією розвитку особистості. Ігрові залежності. Медико-психологічна допомога особам з аддиктивною поведінкою.
32. Мозок і психіка. Свідомість. Самосвідомість, несвідоме. Поняття психічної норми і патології.
33. Організація і сучасний стан медико-психологічної допомоги в Україні. Перспективи розвитку.
34. Основні форми психологічної взаємодії між хворим та лікарем.
35. Особистісні, фахові та правові вимоги до лікаря–психотерапевта та до медичного психолога
36. Особистість і невротичні розлади. Психологічні особливості хворих на тривожні, тривожно-фобійні, obsесивно-компульсивні, дисоціативні (конверсійні) розлади. Особливості медико-психологічної допомоги хворим на невротичні розлади.
37. Особистість і хвороба. Гармонійні і дисгармонійні особистості. Особистість хворої людини. Переживання хворим хвороби. Особливості індивідуальних реакцій на хворобу.
38. Особистість. Акцентуації характеру особистості. Розлади зрілої особистості та поведінки у дорослих (психопатії). Психологічні критерії діагностики. Медико-психологічні аспекти допомоги акцентуйованим та психопатичним особистостям.
39. Первинна психопрофілактика як система заходів щодо запобігання виникненню нервово–психічних розладів.
40. Поняття соматизованих розладів та причини їх виникнення. Іпохондрія. Конверсійні розлади. Психологічний підхід до лікування соматизованих розладів
41. Предмет, завдання, зміст та об'єм медичної психології.
42. Професійна психічна деформація. Професійні злочини, нещасні випадки, лікарські помилки. Ятрогенні захворювання, їх профілактика.
43. Психологічні аспекти лікарської діяльності. Особистість лікаря, його професійна придатність. Хворий і його образ ідеального лікаря. Медична психологія в діяльності лікаря. Психологічний контакт між лікарем і хворим.
44. Психологічні критерії діагностики сексуальних розладів.
45. Психологічні особливості онкологічного хворого. Проблема канцерофобії. Психологія хворого в онкологічній клініці.
46. Психологічна і психотерапевтична тактика лікаря і середнього медперсоналу для попередження нервово-психічних розладів в онкологічних хворих.

47. Психологічні особливості осіб в умовах надзвичайних ситуацій: природних (екологічних), техногенних (антропогенних), комбінованих.
48. Психологічні особливості суїцидента. Критерії суїцидного ризику. Діагностика суїцидальної поведінки. Медико-психологічна допомога особам, схильним до суїциду та в післясуїцидальному стані.
49. Психологія соматичного хворого. Загальні закономірності. Типи реагування на хворобу. Психосоматичні і соматопсихічні розлади. Психологічні чинники, що впливають на перебіг, лікування соматичних захворювань. Медико-психологічна допомога хворим на захворювання внутрішніх органів.
50. Психологія хворих з психічними розладами у клімактеричному періоді та похилому віці. Психологічні особливості перебігу. Особливості догляду і нагляду за хворими. Медико-психологічна допомога хворим з розладами в інволюційному і старечому віці.
51. Психологія хворих на афективні розлади. Психологічні особливості перебігу афективних розладів. Особливості догляду і нагляду за хворими. Медико-психологічна допомога хворим з розладами в інволюційному і старечому віці.
52. Психологія хворих на епілепсію. Характерологічні зміни особистості. Розлади психіки при епілепсії. Психологічні особливості догляду, нагляду та лікування хворих. Медико-психологічна допомога хворим на епілепсію та членам їх сімей.
53. Психологія хворих на шизофренію (в залежності від клінічної картини, віку, стадії перебігу шизофренічного процесу). Психологічні особливості хворих в умовах стаціонару та при амбулаторному лікуванні. Догляд і нагляд за хворими на шизофренію. Медико-психологічна допомога хворим та членам їх сімей.
54. Розлади поведінки, пов'язані з фізіологічними порушеннями та фізичними факторами. Психологічні особливості хворих на розлади прийому їжі (нервова анорексія, нервова булімія, переїдання, блювання). Методи діагностики. Медико-психологічна допомога.
55. Розлади поведінки, пов'язані з фізіологічними порушеннями та фізичними факторами. Психологічні особливості хворих на розлади сну неорганічної природи (безсоння, сноходіння, нічні страхи, кошмари). Методи діагностики. Медико-психологічна допомога.
56. Хвороба і стан відчуттів, сприймань, уявлень. Психологічні і патологічні зміни. Методи дослідження. Їх значення для оцінки психічного стану пацієнта (хворого). Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з розладами відчуттів, сприймань та уявлень.
57. Хвороба та стан волі, діяльності, психомоторики. Розлади ефекторної сфери. Розлади потягів. Методи діагностики. Психологічна і психопатологічна оцінка порушень ефекторних функцій. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з порушенням вольової діяльності.

58. Хвороба та стан емоцій та почуттів. Психологічні феномени емоцій. Розлади емоцій та почуттів при соматичних і психічних захворюваннях. Порушення емоцій при локальних ураженнях головного мозку. Методи діагностики. Оцінка емоційного стану хворого. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з розладами емоцій та почуттів.
59. Хвороба та стан інтелекту. Недоумство природжене та набуте. Критерії діагностики розумової відсталості та деменцій. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з інтелектуальним дефектом. Психологічна допомога членам сім'ї.
60. Хвороба та стан мислення. Параметри мислення. Розлади мислення у хворих. Порушення мислення при локальних ураженнях головного мозку. Діагностика розладів мислення. Їх значення для оцінки психічного стану хворого. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з розладами мислення.
61. Хвороба та стан пам'яті та уваги. Психологічні і патологічні зміни функцій пам'яті та уваги. Методи дослідження. Їх значення для оцінки психічного стану хворого (пацієнта). Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з розладами пам'яті та уваги.
62. Хвороба та стан свідомості і самосвідомості. Критерії оцінки стану свідомості і самосвідомості у хворих. Розлади свідомості. Їх значення для оцінки психічного стану хворого. Медико-психологічні аспекти допомоги хворим з розладами свідомості.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

(назва вищого навчального закладу)

Кафедра _____

Дисципліна _____

Спеціальність _____

Курс _____ **Група** _____ **Семестр** _____

ЗАВДАННЯ
на курсову роботу студента

(прізвище, ім'я, по-батькові)

1. Тема роботи _____

2. Термін подання студентом завершеної роботи _____

3. Вихідні дані про роботу _____

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань)

5. Перелік графічного матеріалу _____

6. Дата отримання завдання _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ п/п	Назва етапів курсової роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	2	3	4
1.	Підготовчий Пошук джерел, конспектування, формулювання теми, мети, завдань тощо.	1.09. – 1.10. 200 р.	
2.	Основний Проведення теоретичного (експериментального) дослідження з аналізом та статистичною обробкою даних, їх узагальнення тощо.	2.10 – 1.12. 200 р.	
3.	Заключний Оформлення роботи, підготовка її до захисту, виконання таблиць, схем, необхідних ілюстрацій для пояснення отриманих результатів.	2.12. – 23.12. 200 р	

Керівник курсової роботи _____
(підпис, прізвище і ініціали)

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. О. О. БОГОМОЛЬЦЯ**

Кафедра загальної і медичної психології та педагогіки

Назва роботи _____

КУРСОВА РОБОТА

**студента (ки) _____ курсу, _____ групи
медико-психологічного факультету**

(Прізвище, ім'я, по-батькові)

Науковий керівник:

(Прізвище, ім'я, по-батькові)